

ŽUPNI VJESNIK

HRVATSKIH RIMOKATOLIČKIH ŽUPA
TORONTO · MISSISSAUGA · OAKVILLE

broj 24

14. lipnja 2009.

**TIJELOVO - SVETKOVINA
PRESVETOG TIJELA I KRVI KRISTOVE**

«Uzmite, ovo je tijelo moje.»

Mk 14, 22b

PAVLOVA
GODINA

29. 06. 2008. -
29. 06. 2009.

TIJELOVO - SVETKOVINA PRESVETOG TIJELA I KRVI KRISTOVE

ULAZNA PJESMA: Narod svoj hrani pšenicom najboljom, siti ga medom iz pećine.

ZBORNA MOLITVA: Gospodine Isuse Kriste, u divnom otajstvu ostavio si nam spomen svoje Muke. Daj da tako slavimo svete tajne tvoga tijela i krvi da vazda uživamo plod tvog otkupljenja. Koji živiš.

ČITANJE KNJIGE IZLASKA (Izl 24, 3-8): U one dane: Dođe Mojsije i kaza narodu sve riječi Gospodnje i sve odredbe. A sav puk odgovori u jedan glas: »Sve riječi što ih Gospodin reče, vršit ćemo.« Tada Mojsije popiše sve riječi Gospodnje.

A ujutro podrani te podigne žrtvenik na podnožju brda i dvanaest stećaka za dvanaest plemena Izraelovih. Zatim naloži mladim Izraelcima da prinesu žrtve paljenice i da žrtvuju Gospodinu junce kao žrtve pričesnice. Mojsije uhvati krv; polovinu krvi ulije u posude, a polovinu izlije po žrtveniku.

Prihvati zatim Knjigu Saveza pa je narodu glasno pročita, a narod uzvrat: »Sve što je Gospodin rekao, izvršit ćemo i poslušat ćemo.« Mojsije potom uzme krvi te poskropi narod govoreći: »Ovo je krv Saveza koji Gospodin sada s vama sklapa na temelju svih ovih riječi.«

Riječ Gospodnja - Bogu hvala!

PRIPJEVNI PSALAM: 116 (115), 12-13. 15 i 16bc. 17-18

Uzet ću čašu spasenja i zazvati ime Gospodnje.

Što da uzvratim Gospodinu za sve što mi je učinio? Uzet ću čašu spasenja i zazvati ime Gospodnje.

Dragocjena je u očima Gospodnjim smrt pobožnika njegovih.

Tvoj sam sluga, sin sluškinje tvoje: ti si razriješio okove moje.

Tebi ću prinijeti žrtve zahvalne, zazvat ću ime Gospodnje. Izvršit ću Gospodinu zavjete svoje pred svim pukom njegovim.

ČITANJE POSLANICE HEBREJIMA (Heb 9, 11-15): Braćo! Krist se pak pojavi kao Veliki svećenik budućih dobara pa po većem i savršenijem Šatoru – nerukotvorenu, koji nije od ovoga stvorenja – i ne po krvi jaraca i junaca, nego po svojoj uđe jednom zauvijek u Svetinju i nađe vječno otkupljenje.

Doista, ako već poskropljena krv jaraca i bikova i pepeo juničin posvećuje onečišćene, daje tjelesnu čistoću, koliko će više Krv Krista – koji po Duhu vječnom samoga sebe bez mane prinesu Bogu – očisti savjest našu od mrtvih djela, na službu Bogu živomu!

A radi ovoga je Posrednik novoga Saveza: da po smrti za otkupljenje prekršaja i starog Saveza - zadobiju obećanu vječnu baštinu.

Riječ Gospodnja - Bogu hvala!

POSLJEDNICA

Hvali, Sion, Spasitelja,
Vođu svog i Učitelja
pjesmama i popijevkom.

Uzdiži ga iznad svega,
nećeš preveć hvalit njega
niti kojom pohvalom.

Slava evo velika je:
živi kruh što život daje
častit nam je ovaj dan.

Kruh što bi kod svetog stola
među dvanaest apostola
podijeljen i blagovan.

Pojmo punom, jasnom riječi,
neka milo klikće, ječi
srdaca nam skladan glas.

Blagdan slavni svetkujemo,
ustanovu spominjemo
Gozbe što je dade Spas.

Novog Kralja stol je ovo,
na njem evo Janje novo,
starom Vazmu dođe kraj.

Nesta slika toga trenu,
ispred zbilje minu sjena,
tminu progna sunčev sjaj.

Što sam stvori ono veće,
Krist to isto tvoriti reče,
dovijeka na spomen svoj.

Poučeni kako treba
prinosimo dare neba
u žrtvi spasonosnoj.

Nauke nam svete glase:
kruh u tijelo pretvara se,
vino u krv Gospodnju.

Ne shvaćamo, ne gledamo,
al' po jakoj vjeri znamo
što van reda biva tu.

U dva lika tu se daje
silne stvari kojima je
tek vanjšina razlikom.

Tijelo hrana, krv je piće,
Kristovo je ipak biće
sve pod svakom prilikom.

Kad ga primaš, nije dio,
nije kriška nego cio
ljudima se predaje.

Jeo jedan, jelo trista,
svaki prima svega Krista,
nit ga jelom nestaje.

Dobar, opak, blaguju ga,
kob je ipak svakom druga:
život ili smrtni mrak.

Smrt je zlima, dobrim žiće,

gledaj: isti kruh i piće,
plod toliko nejednak.

Kad je tajna razlomljena,
znaj da čest joj odijeljena
ko cjelina vrijedi njena,
jer u svakoj sav je dar.

Nit se mijenja što pri tome
stas il' stanje sakritome:

prilike se samo lome,
ne trga se sama stvar.
Anđeoske eto hrane,
putnici se njome hrane;
to je kruh za odabrane,
ne daje se svijetu zlom.

Davno mu je spominjanje
Izakovo žrtvovanje,
izraelskog Vazma janje,
mana, hrana pustinjom.

Dobar pastir, pravo jelo,
smiluj nam se, Janje bijelo,
daj nam hranu, svoje Tijelo,
brani, vodi stado cijelo
k strani žiće blaženog.

Silni Bože što nam jesti
na zemaljskoj daješ cesti:
daj nam gore s tobom sjesti,
među svece ti nas smjesti
u nebu kod stola svog.

Amen, aleluja.

PRIJE EVANĐELJA: Aleluja! Ja sam kruh živi koji sam s neba sišao, govori Gospodin; tko bude jeo od ovoga kruha, živjet će uvijek.

ČITANJE SVETOG EVANĐELJA PO MARKU (Mk 14, 12-16. 22-26): Prvog dana Beskvasnih hljebova, kad se žrtvovala pasha, upitaju učenici Isusa: »Gdje hoćeš blagovati pashu, da odemo i pripravimo?« On pošalje dvojicu svojih učenika i rekne im: »Idite u grad i namjerit ćete se na čovjeka koji nosi krčag vode. Pođite za njim, pa gdje on uđe, recite domaćinu: "Učitelj pita: Gdje mi je svratište u kojem bih blagovao pashu sa svojim učenicima?" I on će vam pokazati na katu veliko blagovalište, prostrto i spremljeno. Ondje nam pripravite.«

Učenici odu, dođu u grad i nađu kako im on reče te pripreme pashu.

I dok su blagovali, on uze kruh, izreče blagoslov pa razlomi, dade im i reče: »Uzмите, ovo je tijelo moje.« I uze čašu, zahvali i dade im. I svi su iz nje pili. A on im reče: »Ovo je krv moja, krv Saveza, koja se za mnoge proljeva. Zaista, kažem vam, ne, neću više piti od ovoga roda trsova do onoga dana kad ću ga – novoga – piti u kraljevstvu Božjem.« Otpjevavši hvalospjeve, zaputiše se prema Maslinskoj gori.

Riječ Gospodnja - Slava tebi Kriste!

DAROVNA MOLITVA: Gospodine, prinosimo ti jedan kruh od mnogo zrnja i vino iz mnogo grozdova. Molimo te, obdari svoju Crkvu jedinstvom i mirom što ih ovi darovi tajanstveno označuju. Po Kristu.

PRICESNA PJESMA: Tko jede moje tijelo i pije moju krv, u meni ostaje, i ja u njemu, govori Gospodin.

POPICESNA MOLITVA: Gospodine, pričest tvoga dragocjenog tijela i krvi predokus je buduće slave. Molimo te, privedi nas uživanju tvoga božanstva u vječnosti. Koji živiš.

KRISTOVO TIJELO JE NOVI SAVEZ

O misnim čitanjima ukratko

Prvo čitanje: Izl 24,3-8. Mojsije, kao posrednik, sklapa savez između Jahve i njegovog naroda, škropeći pritom narod krvlju junaca.

Drugo čitanje: Heb 9,11-15. Krv Krista je novi i konačni Savez Boga i naroda, koja čisti savjesti od mrtvih djela i obećava vječnu baštinu.

Evandjelje: Mk 14,12-16. 22-26. Isus sa svojim učenicima ustanovljuje Euharistiju na židovski blagdan Pashe.

Svetkovina Tijelova tematski i sadržajno povezuje se sa židovskim blagdanom Pashe. U današnjem evanđelju govori se kako Isus po svojim apostolima priprema svoju proslavu Pashe. Najprije se podsjetimo što znači blagdan Pashe i kako se slavio. U starini taj je blagdan bio poljoprivredni blagdan. Slavio se početkom žetve. Poljoprivrednici su tada skupili **prve plodove**, obično ječam, i napravili kruhove, bez kvasca. Vremenom je taj blagdan postao spomen-dan izlaska i oslobođenja iz egiptaskog ropstva. Na dan Pashe svatko je bio dužan poći u Jeruzalem i tamo slaviti tijekom sedam dana taj blagdan. Već u Izl 12 opisano je kako treba slaviti Pashu. U Isusovo vrijeme pashalnu su večeru slavili u Jeruzalemu dijelom u Hramu, dijelom u kućama. Tih dana znalo je biti u Jeruzalemu preko pola milijuna hodočasnika.

Dana 14. nisana poslije podne **žrtvovali su jaganjce** u Hramu. Krvlju jaganjaca poskropili su oltar, a ponutricu i krv spalili. To je bio prvi čin pripreme za Pashu. Večera koja je slijedila u kućama bila je obredno strogo određena. Najprije su prisutni oprali ruke, prišli stolu i tada je domaćin blagoslovio kalež s crnim vinom i pružio sustolnicima da iz njega piju po redu. Onda je domaćin opet oprao ruke i blagoslovio hranu, beskvasni kruh, kiselo zelje, slatku kašu od jabuka, oraha, smokava i vina i vazmeno janje. Nakon što je domaćin sve to blagoslovio, jeo je s prisutnima malo gorkoga zelja umočena u kašu. Tada je netko od mlađih pitao što znače ovi obredi. Domaćin je na to čitao biblijsko-liturgijske tekstove koji dozivaju u pamet izlazak iz Egipta (Izl 12-13). Potom je digao drugi kalež vina i izmolio odnosno otpjevao Ps 113-114 (halelpsalmi), blagoslovio kalež i dao prisutnima iz njega piti. Zatim su **oprali ruke i noge**, sjeli ponovno za stol i počeli večeru u punom smislu. Jeli su beskvasni kruh s gorkim zeljem i spomenutom kašom. Poslije ovoga pili su vino iz treće čaše (1 Kor 11,25). Ovaj se kalež odnosno ova čaša

zvala **čaša blagoslovna** (grč. euharistia). Ponovno su napunili čašu-kalež vinom, izmolili ostale psalme (115-118) i četvrti put pili vino iz čaše. Sve je to bilo obvezno. Tek poslije četvrtog kaleža mogli su dalje slobodno oblikovati večeru kako su htjeli. Mogli su piti još iz petog i šestog kaleža i pjevati psalme 120-137.

Ovaj isti oblik Pashalne večere sam je Isus slavio na svojoj Posljednjoj večeri. Isus poistovjećuje blagoslovljeni kruh sa samim sobom. Blagovanje blagoslovljenoga kruha i pijenje iz blagoslovne čaše naznačuje slavljenje i posadašnjavanje Isusove smrti kao spasenjskog čina, kao otajstvenog sjedinjenja s Kristom. Tu je zgodno spomenuti zanimljivu misao Ivana Pavla II. iz njegove enciklike *Ecclesia de eucharistia* u kojem se pita što li je Marija osjećala dok je slušala iz usta Petra, Ivana, Jakova i ostalih apostola riječi izgovorene na Posljednjoj večeri. Primiti presveti kruh, euharistiju za nju je značilo gotovo ponovno prihvatiti u svoje krilo ono srce koje je kucalo zajedno s njezinim i ponovno proživljavati ono što je osobno iskusila pod križem (br. 56).

Presveto Gospodinovo tijelo u euharistiji je za cijeli svijet, pa i za kršćane svih vremena, ponuda i izazov Božje ljubavi koja se neprestano daje na svim stranama svijeta, diljem svih kontinenata, naroda i krajeva zemlje. Euharistija je otkupljenje svijeta izvršeno u prošlosti i otkupljenje svijeta koje se sakramentalno trajno događa, sve do trenutka Isusovog ponovnog dolaska.

CRKVA – BOŽJA HRANA ZA SVIJET

Živio neki mladić koji je želio susresti Boga. Stoga se uputi u veliku, glasovitu katedralu. Mislio je da će u prostranoj crkvi, u svjetlosti šarenih prozora i među blještavim mozaicima osjetiti Božju blizinu. Obuzet osjećajem Božje veličine, položi glavu na naslon klupe.

Nakon nekoliko trenutaka osjeti kako ga netko tapša po ramenu. Podiže glavu i zagleda se u stariju ženu. "Jeste li gladni?" , upita ga ona. "Dala bih vam nešto novca kako biste kupili hrane." Kad vidje ženu brižnost i njezinu jednostavnu ljubaznost, mladić joj zahvali i reče da nije gladan. Ubrzo iziđe iz crkve u uvjerenju da je našao Boga na više načina.

(Iz knjige "Sitne zgode za dušu", autora Bože Rustje)

SLAVLJE EUHARISTIJE – SREDIŠTE ŽIVOTA CRKVE

Euharistija u naumu spasenja

ZNAKOVI KRUHA I VINA

U središtu euharistijskog slavlja nalaze se kruh i vino, koji, izgovaranjem Kristovih riječi i zazivom Duha Svetoga, postaju Kristovo Tijelo i Krv. Crkva, vjerna Gospodinovu nalogu, njemu na spomen, i sve do njegova slavnog povratka, nastavlja činiti ono što je on učinio uoči svoje muke: «Uze kruh», «Uze čašu punu vina». Znakovi kruha i vina, i nakon otajstvene pretvorbe u Kristovo Tijelo i Krv, i dalje označuju dobra stvorenog svijeta. Zato u prinošenju darova zahvaljujemo Stvoritelju na kruhu i vinu, plodu «rada ruku čovječjih», ali ponajprije «plod zemlje» i «plod trsa», darova Stvoriteljevih. Tako u prinosu Melkisedeka, kralja i svećenika, koji je «iznio kruh i vino» (Post 14,18), Crkva vidi proročku sliku svoga prinosa.

U Starom savezu kao žrtva zemaljskih prvina bili su prinošeni kruh i vino, u znak zahvalnosti Stvoritelju. No u povezanosti s Izlaskom ti plodovi poprimaju novo značenje: beskvasni kruh naime, koji su Židovi svake godine blagovali na blagdan Pashe, podsjeća na žurbu izlaska i oslobođenja iz Egipta; zatim spomen mane u pustinji uvijek će Izraela podsjećati da on živi od kruha Božje riječi. Svagdašnji kruh, konačno, plod je Obećane zemlje, jamstvo Božje vjernosti obećanjima. «Čaša blagoslovna» (1 Kor 10,16), koja se pila na kraju židovske Pashalne večere, blagdanskoj radosti vina dodaje eshatonsku dimenziju, to jest mesijansko iščekivanje obnove Jeruzalema. Isus je ustanovio Euharistiju dajući blagoslovu kruha i čaše novo i konačno značenje.

Čudesno umnažanje kruhova, kad je Gospodin izgovorio blagoslovnu molitvu te razlomio kruh i po učenicima razdjelio da nahrani mnoštvo naroda, predoznačuje preobilje ovoga jedinstvenog kruha, njegove Euharistije. I znak vode pretvorene u vino u Kani, već navješćuje čas Isusove proslave. Očituje ispunjenje zaručničke proslave u Očevu kraljevstvu gdje će vjernici piti novo vino što je postalo Krv Kristova.

Prva najava Euharistije unijela je podjelu među učenike, kao što ih je sablaznio i navještaj o mucu, te su rekli: «Tvrđ je to govor! Tko ga može slušati?» (Iv 6,60). Euharistija i Križ jesu kamen smutnje. Riječ je o istom otajstvu koje neće prestati biti uzrokom dioba. «Da možda ne kanite i vi otići» (Iv 6,67) – ovo pitanje Gospodinovo stoljećima odjekuje neprekidno kao poziv njegove ljubavi da ljudi otkriju da je on jedini koji ima «riječi života vječnoga» (Iv 6,68), i da primiti s vjerom dar njegove Euharistije – isto je što i primiti njega samoga.

USTANOVLJENJE EUHARISTIJE

Gospodin, budući da je ljubio svoje, do kraja ih je ljubio. Znajući da je došao njegov čas da prijede s ovoga svijeta k Ocu, za večerom je svojima oprao noge i dao im zapovijed ljubavi. Da im ostavi dokaz svoje ljubavi, da neće svojih nikada napustiti i da ih učini dionicima svojeg Vazma, ustanovio je Euharistiju kao spomen–čin svoje smrti i uskrsnuća te apostolima zapovijedio da je slave sve do njegova ponovnog dolaska. «U tom trenutku postavio ih je svećenicima Novoga Saveza».

Tri sinoptička evanđelja i sveti Pavao prenijeli su nam izvješće o ustanovljenju Euharistije; dok Ivan donosi Isusove riječi u sinagogi u Kafarnaumu, koje ustanovu pripravlja: Krist se predstavlja i označuje kao kruh života koji je s neba sišao.

Da ispuni što je navijestio u Kafarnaumu, tj. da dadne učenicima svoje Tijelo i Krv, Isus je izabrao vrijeme Pashe. Slaveći dakle Posljednju večeru s apostolima u obrednoj pashalnoj gozbi, Isus je židovskoj Pashi dao konačno značenje. U stvari nova Pasha, Isusov prijelaz k Ocu po smrti i uskrsnuću, anticipirana je na Posljednjoj večeri i slavi se u Euharistiji koja ispunja židovsku Pashu i anticipira konačnu Pashu Crkve u slavi Kraljevstva.

OVO ČINITE MENI NA SPOMEN

Kad Isus traži da se njegovi čini i riječi ponavljaju «dok on ne dođe» (1 Kor 11,26), ne traži to samo zato da se sjećamo njega i onoga što je on učinio. On smjera na liturgijsko slavljenje, po apostolima i njihovim nasljednicima, spomen–čina Krista, njegova života, smrti, uskrsnuća i posredništva kod Oca.

Od početka je Crkva bila vjerna Gospodinovu nalogu. O Crkvi u Jeruzalemu kaže se: Bijahu postojani u nauku apostolskom, u zajedništvu, u lomljenju kruha i molitvama. (...) Svaki bi dan jednodušno i postojano hrlili u Hram, u kućama bi lomili kruh te u radosti i prostodušnosti srca zajednički uzimali hranu (Dj 2,42.46).

Kršćani su se sabirali «da lome kruh» naročito «u prvi dan tjedna» (Dj 20,7), to jest u Dan Gospodnji, dan Isusova uskrsnuća. Slavlje se Euharistije od onih vremena nastavilo sve do naših dana, tako da ga danas nalazimo svugdje u Crkvi, s istim osnovnim ustrojstvom. Ono ostaje središte života Crkve.

Tako, iz slavlja u slavlje, navješćujući Isusovo vazmeno otajstvo «dok on ne dođe» (1 Kor 11,26), Božji narod na hodočašću «uskom stazom Križa stupa» prema nebeskoj gozbi kada svi izabrani budu sjeli za stol u Kraljevstvu.

(Iz Katekizma Katoličke Crkve)

13. lipnja

SVETI ANTUN PADOVANSKI

Redovnik i crkveni naučitelj

(zaštitnik Padove, braka, žena, djece)

Sveti Antun Padovanski, sin plemićke obitelji, rodio se 1195. godine u portugalskom gradu Lisabonu. Krsno mu ime Ferdinand. Pobožni roditelji odgojili su ga u kršćanskom duhu.

Mladi Ferdinand stupio je u samostan augustinaca (svetog Augustina) kod Lisabona. Nakon dvije godine premješten je u Coimbru. Tu temeljito proučava teologiju, osobito Sveto pismo. Za svećenika je zaređen, vjerojatno, 1219. godine.

Nakon godinu dana silno ga je potresao jedan prizor. Iz Maroka su dopremljeni posmrtni ostatci raskomadanih misionara franjevac koji su za Krista podnijeli mučeništvo. Ferdinand ih je bio osobno poznao. Duboko dirnut tim događajem odlučio pristupiti Družbi Male braće, da kao franjevac namjesto njih ode u Maroko u misiju. Postavši franjevac, uzme ime Antun (prema svetom Antunu Pustinjaku).

Kad je kao misionar došao u Maroko, teško mu se narušilo zdravlje. Mjesecima je ležao u krevetu. Oslabljen i duboko nesretan, uvidio je da mu jedino preostaje vratiti se u Portugal. Na putu u domovinu oluja je bacila brod kojim je plovio na sicilijansku obalu. Odatle se Antun otputi i dođe u Asiz, gdje se u Porcijunkuli upravo održavala franjevačka skupština - generalni kapitul. Bio je tu i sveti Franjo Asiški. Antun je bio prisutan na tom skupu, ali njega - mršava i tiha - nitko nije među 3 000 braće ni zapazio. Antun zamoli provincijala pokrajine Emilije da ga uzme sa sobom i smjesti u jedan malen samostan blizu gradića Forlija.

Jednom zgodom Antun je, namjesto predviđenog propovjednika koji je obolio, morao preuzeti propovijedanje na svečanosti svećeničkog ređenja. Svojom propovijedi oduševio je sve prisutne. Otada se sve više otkriva njegovo veliko teološko znanje i propovjednička sposobnost. Propovijeda u crkvama, na gradskim trgovima i na morskoj obali. Ponekad ga odjednom sluša i trideset tisuća ljudi. Odlazi i u Francusku, pa se opet vraća u Italiju i nastani se u Padovi. Uspješno suzbija različita krivovjerja. Tako je otkriven najoduševljeniji propovjednik u crkvenoj povijesti. Sveti Franjo Asiški imenuje Antuna prvim učiteljem teologije Male braće - franjevac. Bio je i tri godine provincijal emilijanske provincije.

Posljednje razdoblje svojeg života i djelovanja Antun je

proveo u Padovi. Godine 1231. u tom gradu održao je i svoje glasovite korizmene propovijedi.

Iscrpljen i slab, povukao se na ljetovalište jednog grofa u blizini Padove da bi ojačao svoje bolesno srce. Ali, bez uspjeha. Vraćajući se u Padovu, umire u jednom samostanu sestara klarisa u dobi od 35 godina. Bilo je to 13. lipnja 1231. godine.

Samo devet mjeseci poslije papa Grgur IX. proglasio ga je svetim. Mnogo kasnije, dodijeljen mu je naslov naučitelja Crkve.

Kad su Antunove posmrtnne ostatke premještali u baziliku njemu u čast sagrađenu u Padovi, otvorili su škrinju i ustanovili da se cijelo njegovo tijelo raspalo, dok je jezik ostao posve svjež. On se i danas čuva u toj crkvi. Tim čudom je Bog svetog Antuna priznao i nagradio kao izvanredno zaslužnog propovjednika. On je mnoge poučio, utješio; odvratio od grješna života i krivovjerja, te priveo Bogu. Ali, kao što su ljudi slušajući Isusa, priznali da tako čovjek još nije govorio, a ipak ga odbacili, razumljivo je onda da i propovijedanje svetog Antuna nije uvijek nalazilo na odobravanje i uspjeh. Zato jedna legenda o svetom Antunu pripovijeda ovo: Kad je sveti

Antun htio pred velikim mnoštvom ljudi na obali Riminija propovijedati, gotovo ga nitko nije htio slušati. Tada su iz mora podigle svoje glave ribe i pažljivo slušale Antuna.

Jednom kad vjernici nisu htjeli vjerovati u Isusovu prisutnost u euharistiji, Antun je zapovijedio mazgi i ona je kleknula i poklonila se Isusu u Presvetom oltarskom sakramentu. Svetom Antunu kao čudotvorcu pripisuje se i ovo: neka je majka po njegovu zagovoru dobila milost da joj je dijete koje se bilo utopilo opet oživjelo. Bila je obećala da će, ako dijete oživi, dati siromasima toliko kilograma žita koliko je dijete teško. U spomen na taj događaj i danas se daruje za kruh svetoga Antuna - za siromahe.

Sveti Antun Padovanski nama je drag svetac i zagovara nas kod Boga u našim nevoljama.

(Iz knjige «SVECI», autora Ivana Sirovca)

SVECI I BLAGDANI U OVOM TJEDNU

Ned, 14. lipnja 2009 – 11. NEDJELJA U GODINI; Rufin

Pon, 15. lipnja 2009 – Sv. Vid; Modest i Krescencija

Uto, 16. lipnja 2009 – Franjo Regis; Gvido

Sri, 17. lipnja 2009 – Adolf; Laura; Bratoljub

Čet, 18. lipnja 2009 – Marko i Marcelijan; Ljubomir

Pet, 19. lipnja 2009 – PRESVETO SRCE ISUSOVO

Sub, 20. lipnja 2009 – Bezgrešno Srce Marijino

Ž U P A

NAŠE GOSPE KRALJICE HRVATA

7 Croatia Street, Toronto, Ontario M6H 1K8 Tel. (416) 536-3669 Fax. (416) 536-6066

E-mail: ladyqueenofcroatia@bellnet.ca www.torontozupa.com

Svećenici:

Rev. JOSIP KOS - Župnik

Rev. MARJAN UKA - Župni vikar za Albance

IZ MATIČNIH KNJIGA

Iz Matice krštenih

U nedjelju, 7. lipnja krštena je **Victoria Ana MARUŠIĆ**, kći Šime Marušića i Christine VIDEL. Roditeljima čestitke a Victoriji Ani želimo sretno odrastanje u krugu obitelji.

Iz Matice umrlih

U četvrtak, 4. lipnja sprovodnim obredima ipraćeno je iz mrtvačnice Turner & Porter na groblje Park Lown tijelo preminulog Hrvata **Josipa Knezovića**. Obitelji i prijateljima izražavamo iskrenu kršćansku sućut.

U petak, 5. lipnja ispraćeno je sprovodnim obredima na kremiranje tijelo preminule **Karoline Zrelec**. Obitelji i prijateljima izražavamo iskrenu kršćansku sućut.

NAŠI ŽUPLJANI DARUJU:

Za crkvu

NN- za dizalo (elevator)	\$300
Matija Sutlić	\$100
Društvo Katolička Žena - za dizalo	\$200
Šime Marušić	\$200
Ob. Luke Cicvarić	\$100
Andrew Kovač	\$500

Za Caritas

Suzana Pozaić - za Košute	\$50
---------------------------------	------

Za svaki vaš dar od srca hvala!

POMOĆ KRŠĆANIMA U SVETOJ ZEMLJI

Udruga "Holy Land Christian Families" danas nudi pobožne predmete koje su napravile obitelji u Betlehemu od maslinovog drveta, kako bi pomogli kršćanima koji su ugroženi ratom u Svetoj Zemlji. Kupnjom tih predmeta pomažete opstanak kršćana kojih ima sve manje u Svetoj Zemlji.

SHARE LIFE KOLEKTA

Prošle nedjelje bila je treća Share life kolekta kojom je prikupljen iznos od **\$892.00**. Novac će biti poslan Nadbiskupiji, a svim darovateljima hvala.

DOLAZI vlč. KRUNOSLAV NOVAK

Naš sada već dobro znani gost vlč. Krunoslav Novak dolazi u utorak, 16. lipnja i bit će od slijedeće nedjelje do Velike Gospe na pomoć u župi, osobito za vrijeme mogega odlaska na odmor krajem lipnja. Njemu se možete obratiti u svim potrebama jer će mene zamjenjivati. Ovim putem mu želim dobrodošlicu!

Josip Kos, župnik

MISE: Iduće nedjelje, **21. lipnja** mise su u Torontu u **9:30 i 11:00 sati**, budući da Park nije rentan za piknik. U nedjelju, **28. lipnja** misa će u Torontu biti **samo u 9:30, a u Parku u 11 sati**: piknik župe Hrvatskih mučenika iz Mississauga.

ELEVATOR AND EXTENDED LOBBY

Poštovani župljani, kao što vam je već poznato, intenzivno se radi na projektu za izgradnju dizala koje će omogućiti invalidnim i starijim osobama lakši pristup crkvi i dvorani (o čemu se odavno govori). Uz to je povezano i zatvaranje otvorenog prostora sadašnje terase ispred dvorane i pristupa uredu i crkvi, kojega su arhitekti nazvali „extended lobby“. Taj korisni projekt dakako ne možemo napraviti bez vaše podrške i pomoći. Stoga se obraćam svima vama kojima već sada treba dizalo, i onima kojima će kasnije trebati (osim ako misle biti „forever young“!), da **posebnim novčanim priložima** pomognete tu akciju, koja predstavlja zajedničko dobro, a sve javne zgrade po zakonu trebaju imati pristup za invalidne osobe. Do mene su došle informacije da neki govore da nam to ne treba (vjerojatno zato što tražim novčane priloge). Hvala unaprijed na vašim dragovoljnim priložima kojima potvrđujete osjećaj pripadnosti ovoj zajednici koju ne želite samo koristiti nego i pomagati. Josip, župnik

POSEBNA ŽUPNA SLAVLJA U 2009. GODINI

30. lipnja – godišnjica smrti vlč. Dragutina Kambara

19. srpnja – hodočašće u Midland

16. kolovoza – Velika Gospa, blagdan zaštitnice župe

6. rujna – Mala Gospa

18. listopada – godišnjica župe

1. studenoga – molitva za pokojne na groblju „Assumption“

20. prosinca – Božićna ispovijed

RASPORED PIKNIKA U PARKU „FATHER KAMBER“

28.06. – ŽUPA HRV. MUČENIKA

05.07. – ŽFD JADRAN

26.07. – ZAGORJE

02.08. – IMOTSKI

03.08. – DRUŠTVO HRVATA LIKE

09.08. – GORANI

16.08. – VELIKA GOSPA

06.09. – MALA GOSPA

13.09. – SLAVONIJA

IDENTITET

Živimo u vremenu takozvanog globalizma koji uz pomoć neoliberalističkog kapitalizma ne prizna i ne pozna nikakve druge vrednote osim profita i zarade, i svojom teorijom da smo svi jedinki to jest konzumenti njihovih usluga i ponuda neizravno utječe na zaborav korijena i svega onoga što čini višestoljetni identitet jednoga naroda i njegove kulture. U ovoj sredini često susrećemo pripadnike različitih naroda koji, iako žive ovdje možda već godinama, međusobno komuniciraju na svojem materinjem jeziku. Je li isti slučaj s Hrvatima? Odgovor ćete naći svaki u svom domu i u svojoj obitelji. Nedavno je emisija HRT „Lica nacije“ bila posvećena pitanju identiteta. Iz te emisije izabrao sam za sve nas neke dijelove koji nas žele podsjetiti što sve čini identitet jednoga naroda i tko je sve odgovoran za to. Ovim ne želim ništa nikome nametati. To je samo ponuda da svaki sebe (ako hoće) pogleda kroz elemente koji čine identitet pripadnika jednoga naroda i kulture, jer o tome ovisi budućnost pripadnika Hrvatskog naroda u ovoj sredini, a tako i hrvatske zajednice.

Na pitanje tko smo, što smo i što drugi misle o nama, sugovornici su odgovorili: To je otvoreno pitanje na koje nema jednoznačnog odgovora niti konsenzusa. Identitet sadrži četiri ili pet elemenata, stupova koji bi trebali biti nositelji nekog identiteta, pa tako i hrvatskog. Bitne stvari za identitet su jezik, povijest (sjećanje), teritorij i želja da se to sve nađe zajedno i da čini nacionalni identitet. Problem nastaje u tome što se ne možemo dogovoriti o standardnom jeziku. Nema suglasnosti niti o povijesti, gdje postoje razlike u gledanjima.

Kako funkcioniraju moralni i duhovni stupovi identiteta? Po čemu smo prepoznatljivi?

To ovisi isključivo o nama. Mi kreiramo vlastiti identitet. Koliko utrošimo energije, volje znanja iskustva... toliko ćemo biti uspješni u tom globaliziranom svijetu. Ako mi sami ne ispričamo priču o sebi: tko smo, što smo, kakvu viziju imamo za hrvatsku budućnost i kako vidimo drugi svjetski rat, kako vidimo Domovinski rat, onda će ispričati drugi (Den Haag, BBC, Svjetska banka, Amnesty International... Oni će nas etiketirati.

Treba razlikovati „image“ i identitet. Nije nebitno kako drugi nas percipiraju. Ali to nije odlučujući pokretač u mojem životu, u mojim vrijednostima, mojim svjetonazorima. Prije svih „brend-ova“, prije svih „image-a“ moramo iz samodostojanstva prema sebi naći pravi identitet. Mi možemo živjeti s lošom slikom o nama, ali ne možemo opstati s nikakvom slikom, s bezličjem u vlastitom domu.

Tranzicija je prilika da se uskladimo s globalnim trendovima i da se afirmiramo na globalnom nivou.

Teško je dati jednoznačni odgovor. Identitet je ono u čemu se osjećaš kao riba u vodi. Ako plivaš kao riba u vodi, svi te primijete: izvana i iznutra i ti se tako dobro osjećaš. To je ono u čemu se osjećaš dobro.

Identitet ne ide protiv svijeta nego ga treba obogaćivati svojim vrednotama. Vidjeti nacionalne vrijedosti i na pravi način predstaviti drugima.

Stanje u hrvatskom društvu može se označiti kao stanje krize. To je procjep između dvije obale: loše, o koju sada navise udaramo i druge na koju bismo željeli prijeći. Kriza je prilika za izlaz.

Hrvatska je tijekom povijesti imala mnoge traume. Tek u

Domovinskom ratu počeli smo intenzivnije razmišljati o vlastitom identitetu. Često smo se stidjeli vlastitih vrijednosti dok nam nisu stranci potvrdili da su to naši izvorni brednovi (na primjer: slavonski kulen, sir i vrhnje...).

Mi Hrvati ovdje, podijeljeni na stranke, političke i ekonomske emigrante i na još mnoge druge podjele, iako gledamo jednim okom i na Hrvatsku, teško ćemo moći nadvladati sve te podjele, osobito one nerealne kao što je „Savo, Dravo, Drino teci...“ ako se ne možemo složiti o onom što nam je zajedničko: jezik, vjera, povijest, kultura... i s tim zajedno živjeti.

Josip Kos, župnik

Danas kolektu skupljaju: u 9:30: Milan Mrazovac, Dario Gabrovec i Antun Belan

u 11:00 sati: Nema Mise

Slijedeće nedjelje kolektu skupljaju: u 9:30: Josip Pavačić, Frank Menalo, Ivan Rotim i Ivan Matešić
u 11:00 sati: Željko Filipović, Saša Zorić, Robert Badurina i Mario Ćosić

RASPORED MISA

Nedjelja, 14. lipnja u 9:30

† Milica BOŠKOVIĆ

† Božo ŠUŠAK, god. i † iz obitelji

u 11:00 am. – Nema mise - Norval

Ponedjeljak, 15. lipnja u 6:30

p.m.

† Roj KOVIL

Utorak, 16. lipnja u 6:30 p.m.

† Bože MIŠKOVIĆ, god. i † iz

obitelji Ante MANDERALO

† Veronika SUTLIĆ i † iz obitelji

Srijeda, 17. lipnja u 6:30 p.m.

† Petar i Ana MRKONJIĆ i † iz obitelji

† Nediljko Žarko GUDELJ i † iz obitelji

Četvrtak, 18. lipnja u 6:30 p.m.

† Tihomir i Ivan ZUBAC i Ivan PANDŽIĆ

Petak, 19. lipnja u 6:30 p.m.

† Josip, Barbara i Mijo JEZERINAC

† Željko PEROVIĆ, god.

† Stipe, Vitorijo i Cvita ŽUVIĆ

† Đuro, god., Jakov i Janja MENALO

† Marica BIONDIĆ

† Josip i Franjo ROMEK

Subota, 20. lipnja u 6:00 pm

† Josip, Barbara i Mijo

JEZERINAC

† Franca, Ivan i Dragutin

JEZERINAC

† Margita KUMIĆ

† Blaž RAZUMIĆ

† Josip PAVLIĆ i Ivka

ŠTANFELJ

† Ivan i Josip ŠTANFELJ i

Branko MARINIĆ

† Mile MESIĆ

† Milka, Marko, Ivan i Joso

ISKRIĆ

† Milan NOVODRADEC, god.

† Stjepan PALOŠ

† Franjo MACOKATIĆ

† Josip HORVATIN i † iz

obitelji MAHOVLIĆ

† Janja CUKINA

† Miško Josip i Stanko BILJAN

† Tomo RUKAVINA

† Zlatko SRBELJ i † iz obitelji

† Katarina, Josip i Slavko

LABAŠ

† Božidar VAZDAR

† Tomo TUBA i Dragutin

TIMIKAC

† Lovro KNEBL

Nedjelja, 21. lipnja 2009

- 9:30 a.m.

† Franjo STANIŠIĆ

† iz obitelji ČOTIĆ i

ŠKOBALJ Nedjeljka

- 11:00 am. – župna

Ako želite da vaše misne nakane budu objavljene u Vjesniku, **upišite ih najkasnije do srijede!**

Poigravanje s Hrvatskom

Ivan Miklenić

Mediji u Hrvatskoj kontradiktorno su izvijestili javnost o događanjima na sjednici Vijeća sigurnosti, održanoj 4. lipnja u New Yorku, na kojoj je, uz ostalo, bilo riječi i o stupnju suradnje Republike Hrvatske s Haškim sudom; dok su jedni isticali zahtjeve dijela međunarodne zajednice prema Hrvatskoj, drugi su isticali potporu dijela zainteresiranih država. Od samog sadržaja i intonacija tih izvješća, a i riječi izgovorenih na sjednici Vijeća sigurnosti, važnije je da je još jednom javno i jasno očitovano kakav to odnos međunarodna zajednica, odnosno njezini važni dijelovi, u sadašnjem povijesnom času imaju prema Republici Hrvatskoj, kao i činjenica da je Hrvatska ipak progovorila. Naime, svi imalo informirani hrvatski građani ne mogu ne prepoznati da se dio međunarodne zajednice trajno poigrava s Republikom Hrvatskom, služeći se diplomatskim pritiscima, otvorenim ucjenama i »svojim« ljudima u društvu i osobito medijima u Hrvatskoj, a najnoviji primjer je istup glavnoga haškog tužitelja i predstavnika Velike Britanije na sjednici Vijeća sigurnosti. To poigravanje s Hrvatskom zahtijeva i vjernički osvrt, odnosno pošteno preispitivanje o čemu je zapravo riječ: o međunarodnom pravu ili o politici odnosno politikantstvu.

Važno je da je još jednom javno i jasno očitovano kakav to odnos važni dijelovi međunarodne zajednice imaju prema Republici Hrvatskoj, kao i činjenica da je Hrvatska ipak progovorila. Već kod osnivanja Haškoga suda političke snage nesklone Hrvatskoj postigle su da se taj sud ustroji, za razliku od Nürnberškog suda, uz ovlast za ratni zločin i zločin protiv čovječnosti, namjerno bez ovlasti za zločin protiv mira, što bi taj sud obvezivalo na poštivanje povijesnog konteksta i definiranje tko je bio agresor a tko se branio; a što je otvorilo silni prostor za političke manipulacije dijelovima toga suda, osobito tužiteljstvom. To je omogućilo da se pristupa događanjima u Hrvatskoj od 1991. do 1995. krajnje selektivno pa tako to tužiteljstvo nikada nije nikoga pozvalo na odgovornost što je čak oko 700 hrvatskih civila ubijeno u UNPA-zonama u Hrvatskoj, što nikada nije postavljeno pitanje »prekomjernog granatiranja« hrvatskih gradova i mjesta u blizini fronte, a samo je npr. u Slavonskom Brodu poginulo dvadeset osmero nevinih dječaka i djevojčica. Da se nakon oslobađanja određenog teritorija događaju neželjeni zločini, pokazalo se i na Kosovu gdje je u tim zločinima poginulo oko devetsto civila, dok se u Hrvatskoj govori o petstotinjak srpskih civila, s tim što je, prema najnovijem svjedočenju srpskog agenta u Hagu, teško reći jesu li bili svi civili, ako su bili naoružani, te s tim da je Hrvatska procesuirala za te zločine više od 2.000 osoba a oko 1.500 čak ih je sudski osudila. Iskreno žaleći i osuđujući smrt svakoga nevinog čovjeka, već minimalni zdravi razum upućuje na izrazito poli-

tikantstvo, na pristranost.

Pravni stručnjaci ističu i vrlo neobično brojno mijenjanje i prilagođavanje pravila po kojima se ravna Haški sud, pa je tako, uz ostalo, naknadno i glavni haški tužitelj dobio pravo izvještavanja u Vijeću sigurnosti, premda je tužiteljstvo tek jedan od tri dijela toga suda. Pravni stručnjaci također ističu da je po statutu Haškoga suda tužiteljstvo obvezano u roku od 30 dana od pojavljivanja optuženoga na sudu dati njegovoj obrani ključne dokumente na temelju kojih je podiglo optužnicu, dakle tužiteljstvo je to bilo obvezano dati 2005. godine, a svjedoci smo da glavni haški tužitelj 2009. na sjednici Vijeća sigurnosti govori doslovno: »Ured tužitelja neuspješno je pokušavao doći do velikog broja ključnih vojnih dokumenata koji se odnose na operaciju 'Oluja' iz 1995.« Bez ikakva politikantstva čisto zdravorazumski nameće se pitanje na temelju čega je tužiteljstvo tvrdilo u svojoj optužnici da je riječ o »prekomjernom granatiranju« Knina, dokumenata - i to ključnih - o tome nema, a u stvarnosti svi koji to trebaju i žele znati dobro znaju da prekomjernog granatiranja Knina nije ni bilo jer taj grad nije oštećen ni približno kako su od srpske vatre oštećeni mnogi drugi hrvatski gradovi. Zdravorazumski se nameće i pitanje: Ako »prekomjerne« granate de facto na Knin nisu pale, kakvo bi značenje uopće mogli imati tzv. »topnički dnevnic«, što bi oni mogli dokazati? Nije li zaista riječ o nečuvenom politikantstvu protivnom zdravoj pameti?

No da nije riječ samo o stavu glavnog haškog tužitelja, brzo se pokazalo kad se na istoj sjednici Vijeća sigurnosti oglosio predstavnik Velike Britanije rekavši doslovno: »Moja je Vlada razočarana što Hrvatska još uvijek nije predala određeni broj ključnih dokumenata...« Nije li Britanija time očitovala svoju zainteresiranost da se optužnica de facto bez utemeljenja - jer ključni dokumenti se tek traže - koristi za istjerivanje drugih njezinih političkih interesa. Zanimljivo da se tako postavlja baš Britanija koja je dužna korektnost prema hrvatskom narodu još od 1945. godine.

To očigledno poigravanje s Hrvatskom, u kojem na drugi način još uvijek sudjeluje i službena slovenska politika, ne mogu ne vidjeti sve druge države, osobito članice NATO-saveza, pa bi ipak trebalo očekivati pobjedu zdravog razuma, principijelnosti i istine. Istup predsjednika Vlade u Vijeću sigurnosti prvo je javno i službeno hrvatsko očitovanje na to nečasno poigravanje, ali ne bi smjelo biti jedino, već bi Hrvatska trebala, ako to još uvijek nije učinila, diplomatskim kanalima podastrijeti objektivnu faktografiju o događanjima na tlu Hrvatske od 1991. do 1995. i na taj način upozoriti na namjerno ispušten kontekst i neizravno na nečiju potrebu da pošto-poto, i pod cijenu neistine, hrvatski generali u Hagu budu osuđeni.

Slušajte redovito

**hrvatski vjersko-kulturni radio program "HRVATSKA STRAŽA",
svake nedjelje od 3:00 do 4:00 na srednjem valu 1320 CJMR radio postaje.**

Izdaju: HRVATSKE RIMOKATOLIČKE ŽUPE - TORONTO - MISSISSAUGA - OAKVILLE

Uređuje: Rev. Josip Kos

Tisak: Graphos Printing Limited 5359 Timberlea Boulevard. Unit 54, Mississauga, Ont. L4W 4N5

Tel. (905) 238-6977 • Fax: (905) 238-8198 • Toll Free 1-800-370-3844 • e-mail: graphosprinting@bellnet.ca